

Melléklet a 868. számú irománnyhoz.

Indokolás.

„a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. t.-cz. módosításáról és kiegészítéséről“ szóló törvényjavaslathoz.

Daczára annak, hogy a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvényczikk rövid idő óta áll érvényben és hogy ezen törvény egészben véve a hozzá fűzött várakozásnak megfelelt, sőt a forgalomra üdvös eredményeket idézett elő, mégis ezen törvény az időközben tett tapasztalatok nyomán némi tekintetben hiányokat mutatott, melyek annak kiegészítését kívánatosá teszik.

Nem annyira magában a törvényben rejlik ezen pótlás szükségé, mint inkább a kül-államokkal létrejött szerződéses viszonyban, melynél fogva honpolgáraink hazánkban némileg kedvezőtlenebb viszonyba jutottak, mint néhány idegen állam polgárai mi nálunk.

Ugyanis a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvényczikk 3. §-ának 2. pontja szerint pusztán szavakból álló védjegyek be nem lajstromozhatók, ellenben az északamerikai államok alattvalóinak az 1871. évi november hó 25-én (1871. évi XXXVI. t.-czikk), a svéd és norvég alattvalóknak az 1890. évi május hó 10-én (1890. évi XVI. t.-cz.), a németországi alattvalóknak az 1891. évi december hó 6-án (1892. évi IV. t.-cz.) kötött védjegy-egyezmények értelmében azon jog biztosított, hogy saját hazájukban bejegyzett védjegyeiket az ott bejegyzett alakban nálunk is belajstromoztathatják.

Tekintettel tehát arra, hogy az északamerikai államokban, Svéd- és Norvégországban pusztán szavakat, valamint az illető védjegytulajdonos nevét, címét, czégét és üzleti elnevezését tartalmazó védjegyeket be lehet lajstromozni, Németországban pedig a pusztán szavakból álló védjegyek bejegyzését az 1894. évi május hó 12-én kelt új védjegytörvény szintén megengedi, majdnem naponta beáll és be fog állani nálunk azon eset, hogy külföldiek részére oly védjegyek belajstromozása engedtetik meg vagy fog megengedtetni, melyeknek bejegyzését államunk polgáraitól meg kell tagadnunk.

Ehhez járul még az is, hogy oly államok részéről, melyek a nevezettekhez hasonló egyezményeket velünk még nem kötöttek, — de melyek úgy, mint például Nagy-Britannia, a más államoknak engedett kedvezményekre hivatkoznak, folytonos felszólamlásoknak vagyunk kitéve.

Igaz ugyan, hogy belföldi termelőink, iparosaink vagy kereskedőink neveik, czégeik, vagy üzleti telepeik elnevezése tekintetében már az 1890. évi II. t.-cz. 10. §-a alapján külön bejegyzés nélkül is részesülnek a védjegyhez hasonló oltalomban, de ezeknek belajstromozása

tekintetében a védjegy-lajstrom előttük el van zárva, hacsak ezek mellett külön rajzokat, vagy alakokat nem vesznek föl a védjegybe; úgynevezett »jelszavakat«, »eszményi szavakat« magában véve ily célra általában nem használhatnak.

Végre tekintetbe volt veendő, hogy állampolgárainkat a németországi új védjegy-törvény 9. §-a folytán azon veszély fenyegeti, hogy az eddig bejegyzés nélkül használt jelszavakat a német birodalomban folyó évi október hó 1-je után többé nem használhatják. a mennyiben azokat a jelzett határidőig be nem lajstromoztatják és más valaki talán rosszhiszeműleg ezen jelszavakat magának előttük lefoglalná, mely szükséges bejegyzésnek Németországban e szerint természetes előfeltétele, hogy ily jelszavakból álló védjegyek itteni bejegyezhetése törvényileg meg legyen engedve.

Mindezeket tehát fontolóra véve, érkezettnek látom az időt, hogy az 1890. évi II. t.-cz. 3. §-a 2. pontjába fölve azon megszorítás, mely szerint védjegyek pusztán szavakból nem állhatnak, a védjegy-birtokosnak neve, czége vagy üzleti elnevezése, nemkülönb az úgynevezett »jelszók« vagy »jelszavak« javára elejtessék és mindezek tekintetében kivétel állapíttassék meg.

Valóságos hiányát a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvényczikknek az képezi, hogy a védjegy törlésének okai közül hiányzik a 21. §-ban azon leggyakoribb eset felsorolása, midőn egy későbbi védjegy egy már előbb bejegyzettel, vagy a forgalomban bejegyzetlenül használt árfűjegygyel egyforma, továbbá, hogy a 25. §-ban fölállított összehasonlítási szabály csak a bitorlási esetekre, nem pedig egyszersmind ily ugyanazonosság esetére vonatkozik.

Végre az érvényben levő védjegy-törvény a védjegyek törlése iránti kereseti ügyekben a kellő képviselőtről, valamint a fölmerült perköltiségek megállapításáról és megítéléséről nem intézkedik.

A fönálló védjegy-törvény módosítását és kiegészítését célzó és a vám- és kereskedelmi szövetség XVII. cikke értelmében Ő Felsége többi királyságainak és tartományainak kormányával egyetértőleg megállapított jelen törvényjavaslat egyes intézkedéseit a következőkben indokolom:

A javaslatba hozott új szöveg kizárja ugyan jövőben is a kizárólag számokból vagy betűkből, valamint oly szavakból álló védjegyek lajstromozását, melyek az árú előállításának módját, idejét és helyét, minőségét, rendeltetését, árát, mennyiségét és súlyát jelzik, megengedi azonban a külföldi törvényhozások módjára oly szókból vagy szavakból álló védjegyek bejegyzését, melyek eszményi jelszavaknak tekintendők, (pl. »Flóra gyertya«; »Odontine fogpor«; »Turista szesz« stb.), vagy melyek általános értelműek ugyan, de az illető áruval semminemű okozatos összefüggésben nem állanak (pl. »Korona-sör«; »Huszár-fénymáz« stb.), végre melyek csakis a vállalkozó nevét, czégét vagy üzletének elnevezését tartalmazzák, melyek eddig az 1890. évi II. t.-cz. 24. §-a értelmében védelemben részesültek ugyan, de ugyanezen törvényczikk 3. §-ának 2. pontja értelmében belajstromozásból ki voltak zárva (1. §.).

Megengedtetvén tehát valamely csak szóból, vagy szavakból álló védjegy bejegyzése, meg kellett határozni (2. §.) a bejegyzett szónak, vagy szavaknak jogilag kiható érvényét; azonban oly messzire menni, hogy a szónak bármily használata egyforma árúkra nézve eltiltassék, a nálunk divó bejelentési és belajstromozási rendszer mellett sem lehetett; míg a német birodalom ily esetben leírást követel, mi azt jelenti hogy a szójegyek alkalmazása előre meghatározandó.

De oly szűk keretbe sem lehetett a bejegyzett szóra való jogositványt szorítani, hogy azt bárki csekély változtatással, más betűjegyekkel, különböző nagyságban és színekben szabadon alkalmazhassa, mert ez által a szókból álló védjegyek védelme hiányos volna.

A 2. §-ban körülírt korlátozással a kellő középút meg van találva és a nélkül, hogy egyedül a szó hangja részesülne oltalomban, a szókból álló védjegyek biztosítása mégis eléretik.

Az utóbb bejegyzett védjegynek egy előbbivel való tévesztésre alkalmas hasonlatossága esetében követendő eljárás a jelen törvényjavaslatban határozottabban volt körülírandó (3. §.), nevezetesen azon perrendi elv volt kimondandó, hogy ily törlés iránti határozat hozatala előtt a megtámadott védjegy tulajdonosa és — a mennyiben a hasonlatosság nem szembeötlő, — szakértők is meghallgatandók.

Nem ritkák azon esetek, melyekben valamely iparos, vagy kereskedő a védjegy jelentőségének és a törvényes szabályok nem kellő ismerete miatt árujelöléseit vagy általában bejegyeztetni, vagy ezen bejegyzés megújítását kérni elmulasztja, más valaki pedig ezen körülményt fölhasználva, ugyanezen árujelölést a maga részére védjegy alakjában bejegyezteti, sőt ezen bejegyzés alapján még a jogszerű birtokost bitorlási keresettel meg is támadja.

Méltányos tehát egyrészt, hogy ily esetekben a régibb birtokos joga védelmeztesse, de másrészt szükséges az is, hogy a nagy közönség, mely különben az áru származása tekintetében félrevezettetnék, — érdekeiben szintén oltalmaztassék.

Nevezetesen az utóbbi szempontból kívánatos, hogy nemcsak a régi birtokos védelmeztesse igazságtalan megtámadások ellen, hanem az ily módon szerzett védjegy kitörülhető is legyen.

Az ily törlési kereset azonban csak akkor leend hatályos, ha az nemcsak a védjegyoltalom első megszerzője, hanem annak azon utóda ellen is érvényesíthető, ki ily jogtalanság jellegével bíró védjegyet tőle megszerzett.

Csak akkor nincs helye ily törlési keresetnek, midőn a sértett fél árujelölési gyakorlatával a másik fél részéről ugyanannyi, vagy hosszabb idő óta fennálló használat áll szemben.

Hogy azonban a bejegyzett védjegy birtokosának hasonnemű megtámadásoktól nagyon hosszú időn át ne kelljen tartania, a kereset elévülésére hét évi idő állapított meg, mert ezen idő alatt elég alkalom nyújtatik az illetőnek arra, hogy másnak a kérdéses védjegyre fenforgó használatáról tudomást nyerjen. (4. §.).

Az eddig folytatott védjegy-törlési ügyek tárgyalásánál azon nehézség mutatkozott, hogy a tárgyalás folytatása, nevezetesen pedig a megtámadott védjegy birtokosának meghallgatása többször abban akadt meg, hogy a védjegy tulajdonosa oly államokban lakott, hol a rendes kézbesítés nehézségbe ütközött és belföldön lakó megbízott vagy nem létezett, vagy annak megbízása nem volt igazolható.

Ennélfogva szükséges oly megbízottnak bejelentéséről gondoskodni (5. §.), kivel a felmerülő törlési ügyeket tárgyalni lehessen, vagy ha a védjegy-tulajdonos kellő képviselőről nem gondoskodott, meghallgatása nélkül is lehessen határozni.

Más irányban hézagot mutatott a fennálló törvény annyiban, hogy az a kereskedelemügyi ministert védjegy-törlési ügyekben a perköltségek, szakértői díjak, bélyegilletékek stb. megítélésére föl nem jogosította.

Mint hogy azonban méltányos, hogy az, a ki a máséhoz hasonló védjegyet bejegyeztetett, vagy az, a ki másnak védjegyet kellő ok nélkül megtámadja és ily módon indokolatlan költséget okoz, a költségek megtérítésére kötelezhető legyen, e tekintetben a törvényjavaslatban (6. §.) kiegészítőleg kellett intézkedni.

A mindennapi tapasztalat azt mutatja, hogy a versenyző kereskedők és iparosok valamely védjegynek mulasztás miatt történt törlését arra használják föl, hogy a maguk részére azonos, vagy hasonló védjegyet sietve bejegyeztetvén, ez által az előbbeni védjegy-birtokosnak talán hosszú éveken át elért eredményeit a maguk részére biztosítani igyekeznek.

Ily indokolatlan, többnyire rosszhiszemű versenyzés kizárására a 7. §. intézkedései szolgálnak, melyek által a törölt védjegy eltulajdonítása két éven át lehetetlenítettik.

A jelen törvényjavaslat 8—12. §-ai értelmében az 1890. évi II. törvénycikknek mindazon határozatai (23—29. §-ok) módosulnak, melyek a védjegybitorlást vétségnek jelezték és ennek megfelelő magasabb büntetéssel fenyíteni rendelték, míg ellenben a jelen törvényjavaslat szerint a bitorlás csak kihágásnak jeleztetik és ennél fogva az 1879. évi XL. törvénycikk értelmében kisebb büntetésekkel sújtatik.

A törvényjavaslat ezen enyhébb fölfogásának indokolására bátorkodom fölhozni, hogy ilyenemű törvénysértéseknél a sértett félnek érdeke inkább a bitorlás abbahagyására és megfelelő kárpótlására irányul, mely a törvényjavaslatban megfelelő kielégítésre talál, továbbá hogy a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvénycikk kivételével, melyben a törvénysértés vétségnek jeleztetik, az ipari törvényekben hazánkban mindenütt csak kihágások fordulnak elő, mint például az ipartörvényben, 1884. évi XVII. t.-cikk a mesterséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról, (1893. évi XXIII. t.-cikk) az ipari és gyári alkalmazottaknak baleset elleni védelméről és az iparfelügyelőről, (1893. évi XXVIII. t.-cikk) a csomagokban árult cikkek mennyiségének helyes megjelöléséről (1893. évi XXXIV. t.-cikk) szóló törvényekben, végre a találmányi szabadalmakról szóló, már a törvényhozás előtt fekvő törvényjavaslatban.

Az ipari törvények lehető egyforma elvi álláspontja kívánatosá teszi tehát azt, hogy akkor, midőn a védjegyek oltalmáról szóló törvény módosittatik, a büntetési rendszerünkbe beleillesszessék.

Nem zárja ki különben a törvényjavaslat azt sem, hogy ismétlés, tehát határozottan rossz szándék esetében már nemcsak pénzbüntetés, hanem vele kapcsolatosan az elzárás büntetése is alkalmazható legyen.

Az új törvény, melynek végrehajtására semmiféle külön előkészületek nem kívántatnak. kihirdetése után azonnal hatályba lép (13. §.) a végett, hogy iparosaink és kereskedőink külföldön netalán veszélyeztetett védjegyeiket mielőbbi bejegyzés által biztosíthassák; kivételt kellett fölállítani az 5. §. intézkedései tekintetében, hogy a külföldieknek kellő idő engedjessék a felállítandó képviselő megbízhatására és bejelentésére.

Mint hogy pedig a törvénynek visszaható erő tulajdonítani nem czéloztatik, a 4. §. intézkedései csak újonnan bejegyzett védjegyekre, a 6. §. határozmányai pedig a törvény életbelépte után indítandó peres ügyekre lesznek alkalmazandók.

A 14. §-nak a törvény végrehajtására vonatkozó intézkedései az 1890. évi II. t. cikk 35. §-ában foglaltakkal egybehangzók.

Tekintettel az előadottakra, valamint arra, hogy e javaslat a védjegyek oltalmára vonatkozólag a nemzetközi forgalomban mutatkozó követelményeknek megfelel: kérem az országgyűlést, hogy e törvényjavaslatot elfogadni méltóztassék.

Budapesten, 1895. évi május hó 1-én.

Dániel Ernő s. k.,
kereskedelemügyi m. kir. minister.

881. szám.

A közgazdasági bizottság jelentése,

„a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. t.-cz. módosításáról és kiegészítéséről“ szóló törvényjavaslat tárgyában.

A tárgyalás alatt levő, az alig néhány évvel ezelőtt e tárgyban hozott törvényt módosító, törvényjavaslat szükségét azon körülmény indokolja, hogy az 1890. évi II. t.-cz. szerint nálunk eddig az egy vagy több szóból álló védjegy belajstromozása megengedve nem volt. Eltekintve attól, hogy ez egyáltalában hiányát képezte a mi védjegy-törvényünknek, ezen állapot már csak azért sem volt fentartható, mert ez által saját honosaink nemcsak a külföldön, de itthon is kedvezőtlenebb helyzetbe jutottak, mint más államok polgárai, kiknek számára a fennálló védjegy-egyezmények biztosították azon jogot, hogy azon védjegyeket, melyeket hazájukban bejegyeztettek, nálunk is belajstromoztathatják.

Különösen sürgössé válik azonban ezen törvény meghozatala az által, hogy a németországi új védjegy-törvény értelmében a f. é. október hó 1-éig be nem jegyzett jelszavak többé nem használhatók, ha ezeket esetleg valaki a maga számára belajstromoztatta. Ha mi tehát ezen határidő előtt védjegy-törvényünket nem módosítanók olyképen, hogy nálunk is belajstromozhatók a szóból vagy szavakból álló védjegyek, akkor a mi honosaink Németországban sem jegyeztethetnék be a szavakból álló védjegyeiket és annak a veszélynek lennének kitéve, hogy október 1-én túl valaki azon nevet, mely alatt árújuk a forgalomban ismeretes, belajstromoztatná és az ismeretessé vált jelszavat maga számára lefoglalná; a mi iparunknak és kereskedelmünknek kiszámíthatlan károkat okozhatna.

A közgazdasági bizottság részben a nagyobb praecisitás, részben a helyesebb szövegezés szempontjából a törvényjavaslatot az **ide mellékelt szövegében** állapította meg és így ajánlja ezt a tisztelt háznak elfogadásra.

Budapesten, 1895. évi május hó 10-én.

szóló törvényjavaslatot előzetes tárgyalás végett a közgazdasági bizottsághoz, a többi törvényjavaslatokat és jelentéseket előzetes tárgyalás végett közlekedési bizottsághoz útasítani.

Elnök: A kereskedelmi viszonyainknak Spanyolországgal való ideiglenes rendezéséről szóló törvényjavaslat kinyomatik, szétszattik és előzetes tárgyalás végett a közgazdasági bizottsághoz útasítatik. A pápa-csornai vasútra, a karczag-tisza-füredi vasútra, a zsitvavölgyi helyi érdekű vasútra, a nagybélicz-privigyei vasútra valamint a párdány-zombolyai helyi érdekű vasútra vonatkozó törvényjavaslatok pedig ki fognak nyomtatni, szét fognak osztatni és a közlekedésügyi bizottsághoz útasítatnak.

Schóber Ernő jegyző: Láng Lajos, a pénzügyi bizottság előadója!

Láng Lajos előadó: T. ház! Van szerencsém bemutatni a pénzügyi bizottság jelentését (Irom. 896) »az országos nemzeti kiállítás költségeinek részbeni fedezésére rendezendő osztálysorsjátékról« szóló 885. számú törvényjavaslat tárgyában.

Kérem, méltóztassék e jelentést kinyomatni, szétszattani és az osztályok mellőzésével napirendre tűzni.

Elnök: A beadott jelentés kinyomatása és szétszattása elrendeltetik és a napirendre tűzés iránt annak idején fog a ház határozni.

Schóber Ernő jegyző: Krajcsik Ferencz, a mentelmi bizottság előadója!

Krajcsik Ferencz előadó: T. ház! Van szerencsém bemutatni a mentelmi bizottság jelentéseit Vécsey Endre országgyűlési képviselő mentelmi ügyében (Irom. 897), továbbá Pázmándy Dénes, Kund Jenő, Okolicsányi László, Förster Ottó és Tomcsányi László országgyűlési képviselők mentelmi jogának megsértése tárgyában (Irom. 898). Kérem, méltóztassék e jelentések kinyomatását és a ház tagjai közt leendő kiosztását elrendelni, valamint a napirendre tűzés iránt is intézkedni.

Elnök: A beadott jelentések kinyomatása és szétszattása elrendeltetik és napirendre tűzésük iránt a ház annak idején fog határozni.

Következik a napirend első tárgya: a közgazdasági bizottság jelentése (Irom. 868, 881) a védjegyek oltalmáról szóló törvényezikk módosításáról.

Rosenberg Gyula, a közgazdasági bizottság előadója: T. ház! A tárgyalás alatt levő, a védjegyek oltalmáról fenálló törvényt módosító törvényjavaslat szükségét azon körülmény indokolja, hogy a nálunk fenálló törvény szerint eddig az egy vagy több szóból álló védjegy belajstromozása megengedve nem volt. Eltekintve attól, hogy ez hiányát képezte a mi védjegy-törvényünknek, ez által saját honosaink azon kellemetlen, sőt hátrányos helyzetbe jutottak, és elestek azon jogtól, hogy

oly védjegy számokra bejegyezhető legyen, a minő a külföldi honosok részére a fennálló államszerződések értelmében bejegyezhető volt. De eltekintve ettől, azon kellemetlen helyzetbe jutnak ez által védjeggyel bíró honosaink, hogy külföldön védjegyeiket, melyek szavakból vagy egyes szókból állnak, be nem jegyeztethetik, mint-hogy azok nálunk bejegyzés tárgyát nem képezik.

Különösen sürgössé válik azonban ezen törvény meghozatala az által, hogy a németországi új védjegy-törvény értelmében a f. é. október hó 1-ig be nem jegyzett jelszavak többé nem használhatók, ha ezeket esetleg valaki a maga számára belajstromoztatta. Ha mi tehát ezen határidő előtt védjegy-törvényünket nem módosítanók olyképen, hogy nálunk is belajstromozhatók a szóból vagy szavakból álló védjegyek, akkor a mi honosaink Németországban sem jegyeztethetnék be a szavakból álló védjegyeiket és annak a veszélynek lennének kitéve, hogy október 1-én túl valaki azon nevet, mely alatt árúja a forgalomban ismeretes, belajstromoztatná és azon ismert jelszó alatt a saját árúját hozza esetleg forgalomba, a mi kereskedelmünknek, a mely ezen védjegyek oltalma alatt eddig üzetett, kiszámíthatatlan károkat okozni képes és alkalmas.

Mindezen körülmények indokolják a jelen törvényjavaslatnak sürgős meghozatalát és azért a közgazdasági bizottság részéről ezen törvényjavaslatot általánosságban elfogadásra ajánlani van szerencsém. *(Helyeslés jobbfelől.)*

Elnök: Kiván-e valaki általánosságban szólani? Ha senki sem kíván, felteszem a kérdést: Elfogadja-e a ház a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. tczikk módosításáról és kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául? *(Igen!)* A ház elfogadta. Következik a részletes tárgyalás.

Schóber Ernő jegyző *(olvassa a törvényjavaslat címét és 1—9. §-ait, melyek észrevétel nélkül elfogadtattak; és olvassa a 10-ik §-t).*

Rosenberg Gyula előadó: T. ház! Kérem a közgazdasági bizottság nevében, hogy ezen szakaszhoz még a következő toldalék beszurását elhatározni méltóztassék: »Ezen kihágási ügyekben az 1883: VI. tcz. 7. §-ának a másod bíróság ítélete elleni felebbvitelt korlátozó intézkedése nem nyer alkalmazást«.

Ez indokolását abban találja, hogy ezen ügyekben nem volna czélszerű eltérő fellebbezési forumokat megállapítani a szabadalmi ügyekre nézve fenálló fölebbezési forumoktól és kívánatos, hogy ily ügyekben a fellebbvitel a legfelsőbb bírósághoz meg legyen engedve. Kérem tehát a t. házat, hogy méltóztassék ezt a beoldást elfogadni. *(Helyeslés.)*

Elnök: Figyelmet kérek, t. ház. A 10. §.

ellen nincs senkinek kifogása úgy, a mint van, azt tehát a t. ház elfogadta. Most az előadó úr által ajánlott pótlás fel fog olvastatni.

Schóber Ernő jegyző (olvassa).

Elnök: Kiván valaki hozzászólni? Ha senki sem kíván szólni, kijelenthetem, hogy ezen pótlás elfogadtatott úgy, a mint azt az előadó úr indítványozta.

Schóber Ernő jegyző (olvassa a 10–14. §-kat, melyek észrevétel nélkül elfogadtatnak.)

Elnök: Következik a napirend másik tárgya, a pénzügyi és gazdasági bizottságok jelentései az áruforgalmi statisztikáról szóló törvényjavaslat tárgyában.

Az előadó úr fog szólani.

Rosenberg Gyula előadó: T. ház! Az áruforgalmi statisztikáról szóló 1881: XIII. tez. intézkedéseinek módosítását az teszi szükségessé, hogy a tapasztalat szerint az áruforgalmi statisztikáról szóló törvény révén nem jutunk olyan áruforgalmi statisztikai adatok birtokába, a melyek megbízhatók és hitelérdemlők lennének, és a melyekre a külfölddel kötendő kereskedelmi szerződéseink érdekében tulajdonképen szükségünk volna. Kétségtelen, hogy ezen ezélt a módosított törvényvel sem fogjuk teljesen és tökéletesen elérni, de mindenesetre javítani fog a helyzetet, mert a mai áruforgalmi statisztika hitelt érdemlő adatokat épen nem bocsát a közönség rendelkezésére.

A tárgyalás alatt levő törvényjavaslat intézkedései különösen a következőkben térnek el az érvényben lévő törvénytől: első sorban köteleességé teszik ezentúl nemesak a feladási helynek, hanem a származási helynek, a honnan az áru származik, az árúnyilatkozatba való bevételeit; második fontos intézkedése, hogy míg eddig a hajózási vagy a vasúti vállalat volt köteles az adatokat a statisztikai hivatalnak beszolgáltatni, ezentúl az a ezimzettnek kötelességévé tétetik. A harmadik fontos intézkedése e javaslatnak, a melyben eltér a régi törvénytől az, hogy a míg eddig, ha tudva hamis adatok lettek bevallva, erre semmi büntetési szankció nem volt megszabva, ezen törvényjavaslat magában foglalja erre nézve a büntetési szankciót is.

Itt azonban meg kívánom jegyezni, hogy a közgazdasági bizottság a törvényjavaslat azon intézkedését, mely szerint a 2–100 koronáig terjedhető pénzbüntetés úgy volt kontemplálva, hogy az be nem hajthatás esetében elzárásra változtatható át, akként vélte módosítandónak, hogy ezen pénzbüntetés elzárásra átváltoztatható nem lesz.

Egyik fontos intézkedése a törvényjavaslatnak az is, hogy míg eddig az árúnyilatkozatok bélyege két krajczár volt, ezentúl tíz fillérben van megállapítva, a mi az eddigi tapasztalat

fog maga után vonni. Ezen többbevételt indokoltá teszi a statisztikai hivatalok kibővítésének szüksége és munkakörének kifejlesztése.

A közgazdasági bizottság mindezek folytán elfogadásra ajánlja a t. háznak a törvényjavaslatot. (*Helyeslés jobbfelől.*)

Hévizy János jegyző: Mezei Mór!

Mezei Mór: T. ház! Ezen törvényjavaslatra nézve már a közgazdasági bizottságban ki kellett jelentenem, hogy azt el nem fogadhatom. Nem fogadhatom el először azon tervezett módosítást, hogy az eddig két krajczárban megállapított bélyegilleték öt krajczárra emeltesse, - mert ezen felemelést indokoltnak nem tartom. Az az indok, hogy ha jó áruforgalmi statisztikát akarunk, akkor a statisztikai hivatalt ki kell bővíteni, a mi nagyobb költségeket fog igényelni, ez egyáltalában nem igazolja, hogy az a többköltség a mely ebből származik, azokra háríttassék, a kik az árukat küldik vagy kapják; mert ha szükséges a statisztikai adatok hiteles összeállítása, nem ezek érdekében szükséges, hanem szükséges országos, általános közérdek szempontjából azért, hogy felhasználhassuk azokat, a mikor a külfölddel kereskedelmi szerződéseket kötünk.

Azt hozták fel a bizottságban ez érvelés ellen, hogy maguk azok a körök, melyek e bélyegfelemelésben érdekelve vannak, az illető alkétkben nem tettek ez ellen kifogást. Elhiszem, hogy oly küldeménynél, a hol egy egész kocsi-rakomány liszt vagy más tömeges áru szállítatik, a három krajczáros fölemelés az illetőkre nézve nem megterhelés; de kétlem, hogy az illető törvény-előkészítő közeg megkérdezte volna azokat, kikre nézve e fölemelés igen is terhes. Különösen figyelmeztetem a t. házat, a nyugati határszéli megyékre, melyek jelentékeny részt vesznek Bécsnek s talán Grácznak élelmezési ellátásában s naponta küldenek el kisebb küldeményeket az ottani közvetítő kereskedőknek, például tojást, tejet, zöldséget. Ne méltóztassék képzelni, hogy ha e mindennapi küldemény három krajczárral többbe fog kerülni, az illetők e megterhelést könnyű szerrel fogják átháríthatni a bécsi és gráci fogasztóra, mert ha mi fel is emeljük a bélyegilletéket, azért nem lesz drágább Bécsben a tej vagy a tojás.

A törvényjavaslat másik módosítása az, hogy míg eddig az árúnyilatkozatok szerkesztése a vasúti és hajózási vállalatokra volt bízva, melyeknek az lett volna kötelességük, hogy ez árúnyilatkozatokat a fuvarlevelek alapján állítsák ki, most e kötelesség a ezimzettre háríttatik át, még pedig azzal a súlyosbítással, hogy

nyok Ő Felsége többi királyságaiban és országaiban is törvényerejüvé válnak s a jelen törvénnyel egyidejűleg kihirdettetnek; kihirdetése napjával hatályba lép és végrehajtásával a ministerium bizatik meg.

XLI. TÖRVÉNY-CZIKK

a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvényczikk módosításáról és kiegészítéséről.⁽¹⁾

(Szentelést nyert 1895. évi július 30-án. Kihirdettetett az «Országos Törvénytár»-ban 1895. évi augusztus 1-én.)

1. §. Az 1890. évi II. törvényczikk 3. §-a 2. pontjának rendelkezése, mely szerint a pusztán szavakból álló árujegyek a belajstromozásból ki vannak zárva, — csak oly szavakra vonatkozik: melyek kizárólag az áru előállításának helyét, idejét és módját, az áru minőségét, rendeltetését, valamint ár-, mennyiség- és súlyviszonyait jelzik.

2. §. A csupán szóból vagy szavakból álló, szabályszerűen belajstromozott védjegyre vonatkozó kizárólagos használati jog a védjegynek nem csupán a letett alakban való használatára, hanem annak minden oly kiállítására is kiterjed; mely a védett szót vagy szavakat akár egészben, akár részben más betűjegyekkel, színekben vagy nagyságban adja vissza.

3. §. Az 1890. II. törvényczikk 21. §-a e) pontja szerint a védjegy törlése azon okból is elrendelhető, mert az egy, már korábban hasonló árunemre belajstromozott s még oltalom alatt álló, védjegyhez annyira hasonló, hogy a két védjegy közötti különbség a közönséges vevő által csak különös figyelem mellett volna észrevehető. A régibb védjegy tulajdonosának ily törlés iránti kérelmére a kereskedelemügyi minister a megtámadott védjegy tulajdonosának, és szükség esetén szakértőknek, meghallgatása után határoz.

4. §. Az 1890. évi II. törvényczikk 21. §-ában felsorolt eseteken kívül valamely védjegy törlését az is kérelmezheti; a ki igazolja, hogy az általa hasonló árunemre belajstromozatlanul használt árujegye, mint vállalata áruinak ismertető jele, az illető forgalmi körökben azon időben ismeretes volt, midőn a megtámadott és megtévesztésre alkalmas védjegy belajstromoztatott. Törlés iránti kereset a védjegy birtokában levő jogutóddal szemben is indítható. Nincs azonban helye törlési keresetnek, ha a belajstromozott védjegy tulajdonosa beigazolja, hogy a védjegy belajstromozása a panaszos beleegyezésével történt, vagy ha igazolja, hogy a megtámadott védjegyet belajstromozatlanul ép oly régen vagy régebben használta, mint a törlést kérő fél.

Az ezen szakasz alapján védjegy törlését célzó kereset legkésőbb a védjegy belajstromozásától számított két év alatt nyújtandó be a kereskedelemügyi ministerhez.

A törlési kereset folytán a törölt védjegy olyannak tekintendő, mintha soha belajstromozva sem lett volna.⁽²⁾

5. §. Azon külföldi, kinek czége az országban bejegyezve nincs, csak azon esetben érvényesítheti az 1890. évi II. törvényczikk, valamint a jelen

(1) A védjegyekre vonatkozó összes jogforrások jegyzékét l. az 1890: II. t. cz. kapesán.

(2) V. ö. 7., 13. §§.

törvény alapján jogait: ha megfelelően meghatalmazott képviselőt nevez, ki a magyar korona területén, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok- és országokban vagy Bosznia és Hercegovinában állandó lakással bír.

A külföldiekre vonatkozó ezen intézkedés alól kivétnek a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok, valamint Bosznia és Hercegovina lakosai.

A képviselő neve és lakása, valamint a képviseletben történt változás — az új képviselő meghatalmazásának bemutatása mellett — a lajstromozó hatóságnál, a védjegylajstromban leendő följegyzés végett, bejelentendő.

Ha a képviselő nem lenne bejelentve, a védjegy törlésére irányuló kérelem fölött a védjegy tulajdonosának meghallgatása nélkül is hozható határozat.⁽¹⁾

6. §. A védjegy kizárólagos használati joga iránti vitás ügyekben a kereskedelemügyi miniszter szabad belátása szerint állapítja meg: hogy mily arányban és mily összegben terhelik az eljárás és jogi képviselet költségei az érdekelt feleket.

A költséget megállapító határozat végrehajtható közokirat.

A végrehajtás az illetékes bíróságnál kérelmezendő.

7. §. Az 1890. évi II. t. cz. 21. §-a *a)*, *b)* és *c)* pontjai alapján törült védjegyek másnak, mint az utolsó tulajdonosnak, vagy jogutódának javára, ugyanazon vagy hasonló árunemre, csak a védjegynek a kereskedelmi és iparkamaránál történt törlése napjától számított két év után lajstromozhatók újból.

A jelen törvény 4. §-a értelmében eszközölt védjegy-törlés esetén a panaszos jogosítva van a törült védjegyet — a törlés kimondásának jogerőre emelkedése után — saját javára belajstromoztatni.

8. §. Az 1890. évi II. törvényzikk 23. §-a következőleg módosittatik:

A ki másnak kizárólagos használati jogát képező védjeggyel jogtalanul ellátott árut, ezt tudva, forgalomba hoz vagy árul, továbbá az, a ki valamely védjegyet ily czélból utánoz: kihágást követ el és kétszáz koronától hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, visszaesés esetében pedig, ha az utolsó büntetést megállapító ítélet jogerőre emelkedése óta még két esztendő el nem telt, két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A mennyiben a cselekmény a büntető törvénykönyv szerint súlyosabb beszámítás alá esik, különösen a mennyiben a büntető törvénykönyv szerint csalás büntette vagy vétsége is forog fenn; a büntető törvénykönyv rendelkezései alkalmazandók.

9. §. Az 1890. évi II. törvényzikk 24. §-a következőleg módosittatik:

Azok ellen, kik belföldi termelő, iparos vagy kereskedő nevével, czégével, czimerével vagy üzletének elnevezésével jogtalanul megjelölt árukat — ezt tudva — forgalomba hoznak vagy árulnak; továbbá azok ellen, kik ily czélból a fől sorolt jelzéseket tudva előállítják, jelen törvény 8. §-ának határozmányai alkalmazandók.

10. §. Az 1890. évi II. törvényzikk 26. §-a következőleg módosittatik:

Jelen törvény 8. és 9. §-aiban meghatározott kihágások megbüntetése a kir. járásbíróóságok hatáskörébe tartozik.

(1) V. ö. 13. §.

Ezen kihágási ügyekben az 1883 : VI. t. cz. 7. §-ának a másodbirósági ítélet ellen felebbvitelt korlátozó intézkedése nem nyer alkalmazást.

11. §. Az 1890. évi II. törvényczikk 27. §-ának első és ötödik bekezdésében említett vétség helyett kihágás értendő.

12. §. Az 1890. évi II. törvényczikk 29. §-ának második bekezdése következőképen módosittatik :

Ha a büntető ügyben (jelen törvény 8. és 9. §-ai) oly kérdés merül fel : melynek előzetes eldöntése — az előbbi bekezdés szerint — a kereskedelemügyi minister hatásköréhez tartozik ; ez esetben a büntető bíróság — az illető adatok közlésével — e kérdés előzetes eldöntésére a nevezett minis-tert fölkérni és határozatát bevárni tartozik.

13. §. A jelen törvény — az 5. §. kivételével — a kihirdetés napján, az 5. §. intézkedései pedig a kihirdetést követő hat hónap múlva lépnek életbe.

A 4. §. határozmányai csak oly védjegyekre alkalmazhatók, melyek jelen törvény kihirdetése napjától fogva kerülnek lajstromozás alá ; hasonlóképen a 6. §. határozmányai is csak azon peres ügyekben alkalmazandók, melyek ezen időpont után indítatnak meg.

14. §. Ezen törvény végrehajtásával a kereskedelemügyi és igazságügyi ministerek, Horvát-Szlavonországokra nézve pedig a kereskedelemügyi minister, — ki e tekintetben Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bánjával egyetértőleg jár el — bizatnak meg.

XLII. TÖRVÉNY-CZIKK

az izraelita vallásról.⁽¹⁾

(Szentelést nyert 1895. évi október 16-án. Kihirdetett az «Országos Törvénytár» ban 1895. évi október 18-án.)

1895 : XLII. tc.-t hatályon kívül helyezi az 1942 : VIII. tc. 1. §-a.

1. §. Az izraelita vallás törvényesen bevett vallásnak nyilvánittatik.

2. §. Az 1868 : LIII. t. cz. 18., 19., 20., 21. és 23. §-ainak rendelkezései az izraelita vallásuakra is kiterjesztetnek.

(1) A zsidókra vonatkozó korábbi törvényes rendelkezések tekintetében v. ö. Szt. László I. k. 10. 26. fej.; Kálmán I. k. 74., 75. fej.; II. k. 1., 2., 3. fej.; 1222. évi aranybulla XXIV. cz.; (Hk. III. R. 36. cz.); 1578: II. t. cz.; 1596: X. t. cz.; 1598: XV. t. cz.; 1602: II. t. cz.; 1603: III. t. cz.; 1625: XXVIII. t. czikk (3. §.); 1630: XV. t. cz.; 1647: XXVI. t. cz.; 1647: XCI. t. cz. (8. §.); 1649: LXXIX. t. cz.; 1723: XV. t. cz. (3., 4. §§.); 1741: XXIX. t. cz.; 1791: XXXVIII. t. cz.; 1807: I. t. cz.; 1808: VI. t. cz.; 1830: VII. t. cz.; 1840: II. t. cz.; 1840: XV. t. cz. I. R. 54., 55., 110. §§.; 1840: XXIX. t. cz. a zsidókról; 1867: XVII. t. cz., az izraeliták egyenjogúságáról polgári és politikai jogok tekintetében.

L. továbbá: 1850 jan. 14. cultus min. rend., megszüntetése ama tilalomnak, hogy izraeliták egyház-jogból vizsgáltassanak és hogy nekik az előadások látogatásáról bizonyítvány állíttassék ki (1850. R. G. Bl. 33.); 1850 szept. 3. cultusmin. rend., mely szerint zsidó bábák keresztény nőknél is végezhetnek szülésznői tennivalókat (1850. R. G. Bl. 348.); 1851 márcz. 12. hadügymin. rend., megszüntetése ama tilalomnak, mely a zsidókat a lőpor és salétrom előállításától és ezen czikkék árusításától eltiltja (1851. R. G. Bl. 65.); 1856 jul. 25. igazs. min. rend., az eskünek a zsidóktól kivételéről Magyarországon (1856. R. G. Bl. 134.); 1859 nov. 29. cs. rend., a zsidóházasságokhoz szükséges politikai hatósági beleegyezés kellékének [osztr. polg. tkv. 124. §.] megszüntetéséről (1859. R. G. Bl. 217.); 1860 jan. 6. cs. rend., az izraeliták tanuzási képessége korlátozásának megszüntetéséről (1860. R. G. Bl. 9.); 1860 január 14. cs. rend., az izraelitáknak a bányavárosokban való tartózkodására vonatkozó tilalom megszüntetéséről (1860. R. G. Bl. 17.); 1860 február 10. cs. rendelet, az izraeliták ingatlan birtoka tárgyában (1860. R. G. Bl. 44.); 1860 febr. 18. cs. rend., az izraeliták birtokképesége tárgyában (1860. R. G. Bl. 45.).

Ezen itt felsorolt rendeletek tekintetében az Id. törv. szab. I. R. 22. §-a azt rendelte, hogy «a vallás